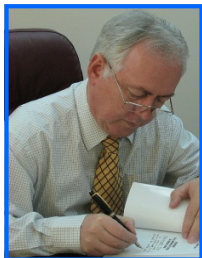

Motto: "Opiniile sunt libere, dar nu și obligatorii"—I.L.Caragiale

EDITORIAL

Refugiații din Orientul Mijlociu, o problemă doar amânată

Corneliu PIVARIU

După valul de refugiați în Europa din anul 2016, iarna 2017, precum și conjunctura geopolitică regională și începutul primăverii marchează - în ceea ce privește problema refugiaților - încă o perioadă de respiro pentru țările din Europa. Dar iarna 2017/2018, care va putea face din nou ca numărul refugiaților să scadă semnificativ, este încă departe, iar după cum evoluează situația generală din Europa și mai ales în Uniunea Europeană, precum și relațiile cu Federația Rusă, dar și impactul noii Administrații SUA în geopolitica mondială (care, după părerea noastră, se va face mai bine simțit abia din anul 2018), nu vedem un alt factor mai important care să ducă la reducerea semnificativă a valului migranților în Europa.

Deoarece situația și evoluția migranților în 2016, în Europa, a fost pe larg prezentată în media europene, aici ne vom opri doar la analiza situației migranților din zona Orientului Mijlociu unde Siria, după șase ani de război civil, continuă să fie principalul bazin și sursă a acestora. Ultimul raport al Înalțului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR) publicat recent, conține o analiză complexă a situației migranților, subliniind situația extrem de dificilă în care se găsesc aceștia. În medie, la nivel global, 1 din 113 oameni este refugiat. Conflictele, persecuțiile și violențele au făcut ca numărul refugiaților/migranților să fie - în prima jumătate a anului trecut - de 3,2 milioane de oameni, mai mult de jumătate din aceștia provenind din Siria. Dintre aceștia, 1,7 milioane sunt redișlocați în propria lor țară, în timp ce 1,5 milioane s-au refugiat în afara granițelor internaționale ale țării. Cei mai mulți refugiați din Siria și-au ales ca refugiu în principal Turcia, Libanul, Iordania și Egiptul. Un alt număr important de refugiați au părăsit Irakul, Burundi, Republica Centrafricană, Republica Democratică Congo, Eritreea, Somalia și Sudanul.

Dintre toate țările, Turcia se situează, conform raportului mai sus menționat, pe primul loc, cu cel mai mare număr de refugiați - 2,8 milioane, urmată de Pakistan (1,6 milioane), Liban (1 milion), Iran (978.000), Etiopia (742.700), Iordania (691.800). Germania este pe locul 8, cu 478.600 refugiați.

Ca pondere a refugiaților în rândul populației locale, cea mai dificilă situație este cunoscută de Liban, unde la 1.000 de cetățeni sunt 173 de refugiați (Libanul însă moștenește vechea problemă a refugiaților palestinieni pe teritoriul său - circa 452.000 în ianuarie 2015). Pe locul doi se situează Iordania, cu 89 de refugiați la 1.000 de locuitori, iar în Turcia sunt 35 de refugiați la 1.000 de locuitori.

O subliniere importantă este aceea că, în prima jumătate a anului trecut, cel mai important rol în adăpostirea refugiaților pe plan mondial l-au jucat țările cu venituri scăzute sau medii. De altfel, raportul menționează că din totalul de necesităților de finanțare pentru refugiații în cinci țări din Orientul Mijlociu (Egipt, Irak, Iordania, Liban și Turcia), comunitatea internațională nu a reușit decât asigurarea a 61% din fondurile necesare refugiaților, situația fiind dificilă pentru aceștia la principalii indicatori ca securitatea alimentară, sănătate, educație, asigurarea apei. Numai în aprilie 2016, numărul copiilor sirieni de vârstă școlară care nu au acces la educație era de 916.000 (65% din total), o creștere cu 9% față de decembrie 2015. În Liban, 55% din refugiații sirieni trăiesc în condiții sub standardul de viață, în adăposturi neconforme, suprapopulate, în zone sărace și insalubre. În Iordania, 70% din refugiați primesc mai puțin decât standardul național de 100 litri de apă/persoană pe zi, iar în Liban 50% din rețeaua de distribuție a apei este veche și are nevoie de reabilitări extinse. Tratatul apelor uzate nu se face, iar rețeaua de depozitare a gunoaielor menajere solide nu există.

Imensa majoritate a acestor migranți/refugiați, în afara problemelor proprii pe care le au, constituie o grea povară pentru guvernele țărilor în care se găsesc, nu numai din punct de vedere economic, dar și social. Există încă un număr mare de refugiați neînregistrați oficial, dar chiar și cei oficial înregistrați reprezintă o presiune pe forța de muncă locală, conduc la creșterea violențelor și a criminalității, afectează mediul politico-social general al țărilor respective, care și așa se confruntă cu probleme politico-economice dificile.

Comunitatea internațională trebuie să acorde o mai mare atenție acestei probleme care altfel se va agrava, cu consecințe greu de estimat. Polarizarea accentuată a societății umane din aceste cauze va agrava contradicțiile, și așa exacerbată în ultimii ani, creând o și mai mare instabilitate, dar favorizând acțiunile celor care doresc o nouă reîmpărțire a lumii.